

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สำหรับระเบียบ วิธีวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะประกอบไปด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 ประชากรและตัวอย่าง

3.3 การสร้างเครื่องมือ

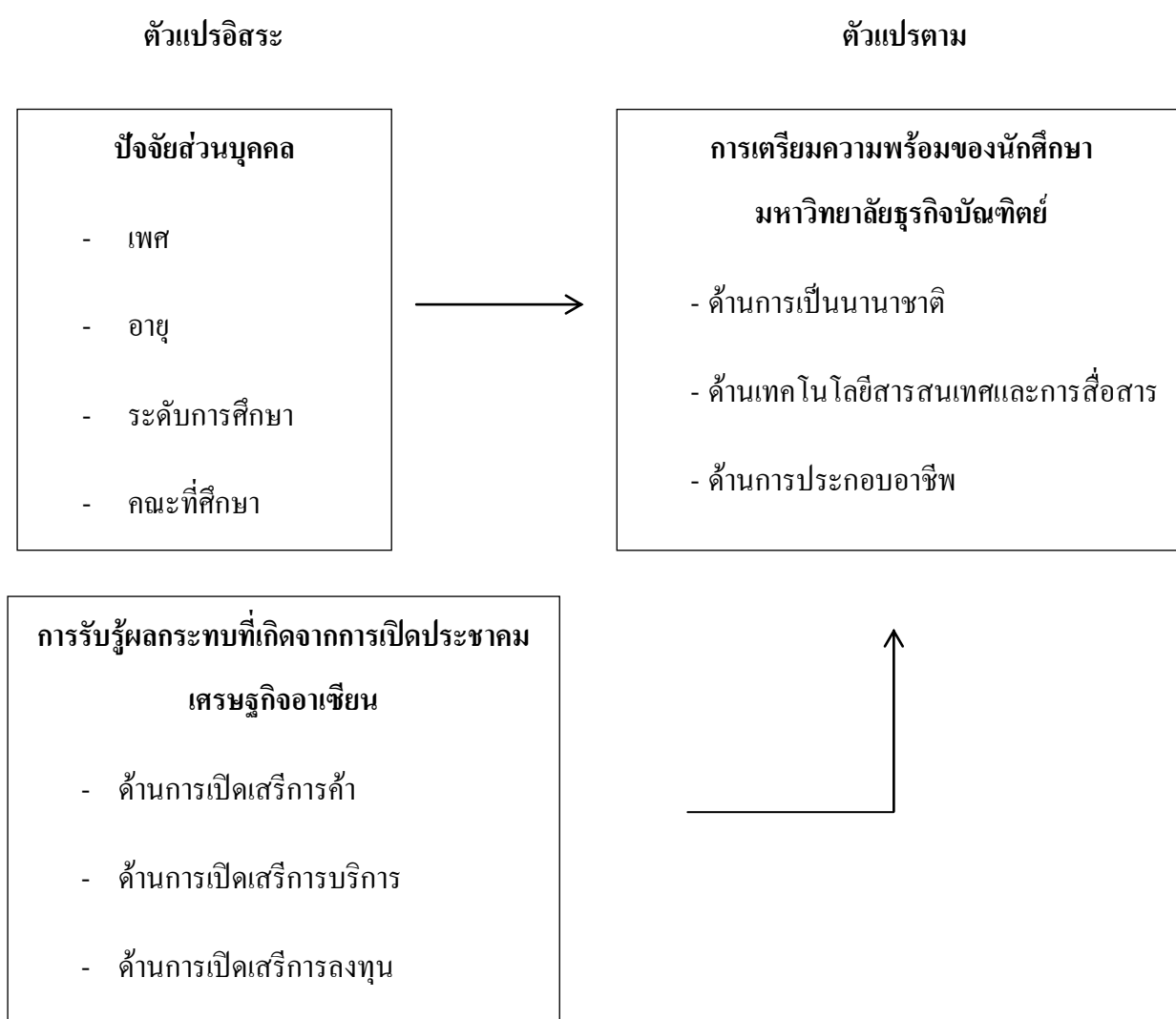
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ในการศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษาดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

3.2 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร และตัวอย่างตามระเบียบวิธีการวิจัย แบ่งตาม

3.2.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2556 ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ทั้งหมด 12 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะการท่องเที่ยว และการโรงแรม คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวนทั้งสิ้น 16,368 คน (ข้อมูลจากการสอบถาม ฝ่ายทะเบียนการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)

3.2.2 การกำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample)

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก โดยผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane ,1973 :125) หาขนาดตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตามสูตร
$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n แทนค่า จำนวนตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 N แทนค่า จำนวนประชากรนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้งหมด
 e แทนค่า ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)

แทนค่า
$$n = \frac{16,368}{1+(16,368)(0.05)^2} \approx 391$$

กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่นของตัวอย่างอยู่ที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง (e) อยู่ที่ 5% หรือ 0.05

จากการคำนวณตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 391 ตัวอย่าง และเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อน จึงทำการเพิ่มตัวอย่างอีก 20% ของ 391 จะได้ 470 ตัวอย่าง จากประชากรทั้งหมด

3.2.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือก 3 คณะ จากทั้งหมด 12 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ โดยให้เหตุผล ดังนี้

คณะบริหารธุรกิจ เนื่องจาก เรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนส่วนใหญ่จำเป็นต้องพึ่งพาข้อมูลจากการเรียนในคณะบริหารธุรกิจ เพราะหลักสูตรในคณะบริหารธุรกิจ เกี่ยวข้องกับการวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปใช้ และยุทธวิธีบริหารในเรื่องของงานต่าง ๆ ได้แก่ บุคลากรงบประมาณ การบริหารจัดการ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และอื่น ๆ ที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้นักศึกษาในคณะบริหารจำเป็นต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรับมือกับการเกิดขึ้นของ AEC

คณะนิติศาสตร์ เนื่องจาก ต้องมีผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านของกฎหมายอาเซียน เช่น กฎหมายธุรกิจ กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ กฎหมายเกี่ยวกับการลงทุน กฎหมายแรงงาน หรือแม้แต่กฎหมายเบื้องต้นประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อตอบรับ AEC เพราะหลังจากนี้การดำเนินการของอาเซียนจะใช้กฎหมายอาเซียนเป็นเครื่องมือหลักในการดำเนินงานดังนั้นนักกฎหมายจึงมีบทบาทในการมีส่วนร่วมที่สำคัญกับการเข้าสู่ AEC อีกด้วย

คณะนิเทศศาสตร์ เนื่องจาก สื่อมวลชนมีบทบาทความสำคัญมากที่จะเป็นผู้เผยแพร่ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน อาทิ ประวัติข้อมูลอาเซียน วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน ผลกระทบจากการเปิดประชาคมอาเซียน หรือแม้แต่ความเคลื่อนไหวในปัจจุบันของอาเซียน โดยเฉพาะเรื่องของยุคปัจจุบันที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อมวลชนมีเดียต่าง ๆ มาเกี่ยวข้องในการถ่ายทอดบริการ สื่อสาร เช่น โทรคมนาคม ประชาสัมพันธ์ โฆษณา ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ให้แก่ผู้บริโภครับรู้ได้เป็นอย่างดี รวมถึงการติดต่อข้อมูลข่าวสารกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอีกด้วย

สามคณะที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นบัณฑิตที่จบมาสอดคล้องและมีความเกี่ยวข้องกับอาชีพในอนาคตที่อาเซียนคาดหวัง (อรจินดา บุรสมบุญ และอาทิตยา เจียรพัฒน์วงศ์, 2554) และลงนามข้อตกลงว่าด้วยการบริการ การเคลื่อนย้ายเสรี (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) โดยทำการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการและจัดทำข้อผูกพันในด้านการเปิดตลาด (Market Access) และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment)

ประชากรทั้ง 3 คณะ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 10,665 คน (ข้อมูลจากการสอบถามฝ่ายทะเบียนการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) คำนวณตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิดังต่อไปนี้

ตามสูตร

$$n_i = \frac{N_i n}{N}$$

เมื่อ	n_i	แทนค่า จำนวนตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยที่ $i = 1$ คือ คณะบริหารธุรกิจ, $i = 2$ คือ คณะนิติศาสตร์, $i = 3$ คือ คณะนิเทศศาสตร์
	n	แทนค่า จำนวนตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	N_i	แทนค่า จำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยที่ $i = 1$ คือ คณะบริหารธุรกิจ, $i = 2$ คือ คณะนิติศาสตร์, $i = 3$ คือ คณะนิเทศศาสตร์
	N	แทนค่า จำนวนประชากรนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้งหมด 3 คณะ

ตารางที่ 3.1 การเลือกตัวอย่าง

คณะ	ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		รวม	
	N	n	N	n	N	n	N	n
คณะบริหารธุรกิจ	4,482	185	582	28	60	4	5,124	217
คณะนิติศาสตร์	785	44	1,504	60	26	4	2,315	108
คณะนิเทศศาสตร์	3,034	121	148	20	44	4	3,226	145
รวม	7,891	350	2,234	108	130	12	10,665	470

จากการคำนวณการสุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สามารถแบ่งการเก็บตัวอย่างตามคณะและระดับการศึกษาได้ดังนี้ คณะบริหารธุรกิจ ปริญญาตรี 185 ตัวอย่าง ปริญญาโท 28 ตัวอย่าง และปริญญาเอก 4 ตัวอย่าง คณะนิติศาสตร์ ปริญญาตรี 44 ตัวอย่าง ปริญญาโท 60 ตัวอย่าง และปริญญาเอก 4 ตัวอย่าง คณะนิเทศศาสตร์ ปริญญาตรี 121 ตัวอย่าง ปริญญาโท 20 ตัวอย่าง และปริญญาเอก 4 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 470 ตัวอย่าง จากประชากรรวมทั้งหมด 10,665 คน

3.3 การสร้างเครื่องมือ

มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่างแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 หลังจากที่ผู้วิจัยร่างแบบสอบถามจากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นไปนำเสนอและปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ คือ ศศ. ดร.จรัญญา ปานเจริญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้

ขั้นตอนที่ 3 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 117)

คะแนน 3 ระดับ อันประกอบด้วย 1 = สอดคล้อง 0 = ไม่แน่ใจ -1 = ไม่สอดคล้อง นอกจากนี้ ยังขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามที่ไม่ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาแก้ไขปรับปรุงตาม ที่ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเสนอแนะ จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการประเมินของ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบมาทำการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ (สุวิมล ศิริภานันท์, 2551, น.166)

ตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทนค่า ดัชนีความสอดคล้อง

R แทนค่า ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

N แทนค่า จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ สำหรับข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะดำเนินการปรับปรุง แก้ไข หรือตัดออก

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1) ผศ. ดร.อดิลา พงศ์ยี่หล้า (ประธานกรรมการ)

ผู้อำนวยการหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2) ผศ. ดร.จริญญา ปานเจริญ (กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

ผู้อำนวยการหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ

3) ดร.ไกรจักร ชีรตยาภินันท์ (กรรมการและผู้เชี่ยวชาญ)

นักการทูตปฏิบัติการกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
รับผิดชอบ มิติกฎหมายในเรื่อง องค์การการค้าโลก (WTO), Free Trade Agreements (FTAs),
และ Bilateral Investment Treaties (BITs)

ผลสรุปค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านเป็นราย
ข้อของแบบสอบถามทั้งชุด พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง 1 ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถาม
ไปทดสอบความเชื่อมั่นในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
และผู้เชี่ยวชาญ ไปทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองแจก
ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่น จำนวน 30 คน แล้วจึงวิเคราะห์
เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นตามสัมประสิทธิ์แอลฟา (Reliability Coefficient) ของ Cronbach's Alpha
(Cronbach อ้างถึงใน ยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543, น. 123)

ตารางที่ 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
ด้านการเปิดเสรีการค้า	0.70
ด้านการเปิดเสรีการบริการ	0.76
ด้านการเปิดเสรีการลงทุน	0.76
ด้านการเปิดเสรีเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ	0.79
ด้านการเป็นนานาชาติ	0.80
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	0.83
ด้านการประกอบอาชีพ	0.65

จากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า ด้านการเปิดเสรีการค้า มีค่าเท่ากับ 0.70 ด้านการเปิดเสรีการบริการ มีค่าเท่ากับ 0.76 ด้านการเปิดเสรีการลงทุน มีค่าเท่ากับ 0.76 ด้านการเปิดเสรีเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ มีค่าเท่ากับ 0.79 ด้านการเป็นนานาชาติ มีค่าเท่ากับ 0.80 และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 0.83 ซึ่งมีค่า Alpha มากกว่า 0.70 ถือเป็นค่าที่ใช้ดี ส่วนตัวแปรด้านการประกอบอาชีพ มีค่าเท่ากับ 0.65 ซึ่งค่าดังกล่าวค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น อย่างไรก็ตามค่าดังกล่าวยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.50 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545, น. 71)

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการศึกษา การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย แบบสอบถามชุดนี้เป็นคำถามปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะ รายได้ต่อเดือน โดยจะเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะปลายปิด (Closed Ended Question) มีคำตอบให้เลือกและให้ผู้ตอบเลือกเพียงคำตอบเดียว รวมจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวคิดของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ด้าน รวม 20 ข้อ

- ได้แก่
- 1) ด้านการเปิดเสรีการค้า 5 ข้อ
 - 2) ด้านการเปิดเสรีการบริการ 5 ข้อ
 - 3) ด้านการเปิดเสรีการลงทุน 5 ข้อ
 - 4) ด้านการเปิดเสรีเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ 5 ข้อ

โดยลักษณะคำถามประกอบด้วยข้อความซึ่งผู้ประเมินความรู้สึกของผู้ตอบเอง กำหนดไว้โดยให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องตามความเป็นจริงของผู้ตอบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เป็นคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

คำถามเชิงบวก ได้แก่ ข้อที่ 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 18

คำถามเชิงลบ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 7, 10, 13, 15, 16, 17, 19, 20

การกำหนดระดับคะแนนขึ้นอยู่กับลักษณะของคำถามดังต่อไปนี้

การให้คะแนนคำถาม	
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดมีคำตอบ 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 ด้านรวม 16 ข้อ ได้แก่

- 1) ด้านการเป็นนานาชาติ 6 ข้อ โดยพัฒนามาจากแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555)
- 2) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5 ข้อ โดยพัฒนามาจากแนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2555)
- 3) ด้านการประกอบอาชีพ 5 ข้อ โดยพัฒนามาจากแนวคิดของ ัญญลักษณ์ วีระสมบัติ (2555)

การวัดระดับข้อมูลอันตรภาคชั้น (Rating Scale) แปลความหมายของคำตอบได้ดังนี้

ระดับการปฏิบัติ	
ปฏิบัติสม่ำเสมอ	5
ปฏิบัติบ่อย	4
ปฏิบัติบางครั้ง	3
ปฏิบัติน้อยมาก	2
ไม่เคยปฏิบัติ	1

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะกับการเตรียมความพร้อมที่นักศึกษาควรจะต้องมี จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะปลายเปิด (Open Ended Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เขียนข้อความแสดงความคิดเห็น

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และแหล่งข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 1) ขออนุญาตและขอคำแนะนำจากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อนำไปขออนุญาตและขอความร่วมมือในการขอเข้าเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถาม
- 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง และรวบรวมแบบสอบถามกลับมาด้วยตนเอง พร้อมตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
- 3) เมื่อรวบรวมแบบสอบถามจากตัวอย่างเรียบร้อยแล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
- 4) ระยะเวลาดำเนินการจำนวน 1 เดือน เริ่มตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2556 ถึง 31 สิงหาคม 2556

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งใช้ค่าทางสถิติโดยพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูลดังต่อไปนี้คือ

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะ รายได้ต่อเดือน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.2 อธิบายระดับการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การแปลความหมายของคะแนนระดับการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามการรับรู้ของประชากร ได้แบ่งระดับการรับรู้เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ผู้วิจัยแบ่งช่วงระดับคะแนนโดยใช้ ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาโดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้นดังนี้ (รัตนา ศิริพานิช, 2533: 19)

$$\text{อัตราภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามระดับคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการรับรู้ผลกระทบที่เกิดจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

3.6.3 อธิบายระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การแปลความหมายของคะแนนระดับการเตรียมความพร้อมเนื่องจากผู้วิจัยได้แบ่งระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามความพร้อมของประชากร โดยแบ่งระดับการเตรียมความพร้อมเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ผู้วิจัยแบ่งช่วงระดับคะแนนโดยใช้ ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาหาความกว้างของอันตรภาคชั้นดังนี้

$$\text{อัตราภาคชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามระดับคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

3.6.4 การทดสอบสมมติฐาน แต่ละสมมติฐานใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สถิติในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ได้แก่การทดสอบค่า t (t-Test) การทดสอบค่า F (F-Test) และทำการวิเคราะห์รายคู่ด้วยค่า LSD ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา คณะ และรายได้

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สถิติในการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

3.6.5 เกณฑ์การแปลระดับความสัมพันธ์

การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยแบ่งระดับความสัมพันธ์ เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
0.00 – 0.20	น้อยที่สุด
0.21 – 0.40	น้อย
0.41 – 0.60	ปานกลาง
0.61 – 0.80	มาก
0.81 – 1.00	มากที่สุด